

Denne Skole vil efter min Mening lide ikke ringe Afbræk ved Gennemførelsen af den foreslaaede Plan. De unge Mennesker, der kommer ind i denne Skole, har ikke saa forfærdelig mange Glæder. Det er en ret fattig Maade at leve sit Liv paa at blive spærret inde indenfor en saadan, man tør næsten sige Kasernes, fire Vægge, og til det, der forfrisker Livet for dem, hører denne sjælden smukke, fri og solbeskinnede Plads, som man nu tænker paa at anvende til et Hospital. Den bruger de nemlig som Boldplads, og det er deres Opholdsplads i deres Fritid. Jeg beklager derfor for det første denne Plans Fremkomst af Hensyn til Skolen. Men endvidere kan jeg ikke undlade at udtale en Betænkelighed som maaske ikke er saa begrundet, men overfor hvilken jeg dog vilde sætte Pris paa, at den højtærede Forsvarsminister udtalte nogle beroligende Ord. Denne Grund ligger i et Kvarter og under Forhold, som for mig gør det tvivlsomt, om der paa Grunden kan opføres et Hospital, der faar den tilstrækkelige Ro. Den nævnte Skole skal i Fremtiden bruge den resterende Del af Pladsen som Lege- og Øvelsesplads. Der bliver altsaa en ingenlunde ringe Larmen af Elever, saa er der Reveillen, saa er der Kommandoraabene, saa er der Løb under mange Forhold, og endelig er der, hvad jeg finder overordenligt betænkeligt, lige overfor paa den anden Side af Kanalen Flydedokken, hvor der er en evig Hamren og Larmen. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det maa være nødvendigt, inden man beslutter Opførelsen af dette Hospital, at tage Hensyn netop til disse Forhold. Jeg skal imidlertid nøjes med paa dette Punkt at insistere paa, at den højtærede Forsvarsminister fremkommer med en Udtalelse, der i nogen Maade maa afkræfte de Betragtninger, jeg her har gjort gældende. Det vilde bidrage til, at man med større Tryghed maaske kunde stemme for den forelagte Plan.

Med Hensyn til selve Hospitalerne skal jeg ikke udtale mig videre; dog er der to Punkter, jeg ikke vil undlade at nævne. Det ene er dette paafaldende, at det nye Garnisonssygehus jo kun skal skaffe forøget Plads, saa vidt jeg kan se, til 28 nye Patienter, hvilket vil sige, at hver Patients Seng kommer til at staa Staten i ikke mindre end ca. 12,000 Kr. Jeg tror neppe, den højtærede Forsvarsminister vil kunne afkræfte dette, men jeg vil gerne hve nærmere Oplysninger derom. Endvidere udtales der i Bilag 5 til Lands-

tingsudvalgets Betænkning, at man er belavet paa, at der maa yderligere Udvidelse til — en Udvidelse fra 342 til 356 Senge —, idet man tænker sig, der skal skaffes 14 Pladser til Officerer. Jeg vil nu gerne vide, om Forholdet ikke er det, at denne Udvidelse vil medføre en Overskridelse af de 350,000 Kr. Vil der ikke løbe yderligere Omkostninger paa, hvis 14 Officerer skal have et ekstra Hospital? Fortsatte man i samme Forhold, vilde dette jo betyde en Udgift af ca. 150,000 Kr.

Stensballe: Som Medlem af Udvalget i Fjor var jeg for mit Vedkommende aldeles afgjort stemt for, at vi gik med til Lovforslaget og sørgede for at faa bygget et særligt Hospital til Marinen, idet jeg var ganske klar over, at det vilde være umuligt i dette Øjeblik at skaffe et stort Fælleshospital til Veje, dels fordi det var vanskeligt at finde en passende Plads dertil, dels fordi vi savnede de tilstrækkelige Pengemidler; og jeg kunde ikke indse, at der i Virkeligheden vilde foregribes noget ved, at vi byggede et Hospital for Søværnet alene. Den eneste Betænkelighed, jeg nærede, var den, hvorledes man skulde forholde sig med Hensyn til Garnisonshospitalet. Thi jeg maa sige, hvad jeg tror alle de, der i Fjor var Medlemmer af Udvalget, og som havde Lejlighed til at se paa Garnisonshospitalet, maa sige, at her trængtes til en Omdannelse saa snart som muligt. Nu er der imidlertid i Aar sket det, at man for det første ikke har villet omdanne Søkvæsthuset, men har paa en Grund ved Siden af villet bygge et nyt Hospital med omtrent den samme Bekostning som den, hvormed man i Fjor vilde have omdannet Søkvæsthuset. Jeg kan ikke forstaa, der kan være noget at indvende derimod. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) mener rigtignok, at det tyder paa megen Usikkerhed, naar man i Fjor vilde omdanne og i Aar vil bygge nyt. Jeg maa dertil sige, at der er jo dog ingen Ulykke i, om man søger at forbedre fra det ene Aar til det andet. Jeg tror, den omtalte Omdannelse vilde have været forsvarlig i Fjor, og det mente, saa vidt jeg ved, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds ogsaa. Men finder man, at det var forsvarligt med Omdannelsen i Fjor, kan jeg ikke begribe, at man pludselig er kommet i Tanker om, at det skulde være blevet uforsvarligt at bygge nyt paa samme Sted. Naar man altsaa kan